

„Religia Israelului apostaziat”

15 decembrie 2004

Donald K. Short

O verificare rapidă a indexului scrierilor lui Ellen White scoate la iveală că există peste 100 de referiri la Baal. În viziunea de la Salamanca din 1890 a fost descoperit faptul că în urma necredinței noastre în adevăratul Hristos în 1888, un hristos fals se va furișa în mijlocul nostru. Adventiștii au știut că la sfârșit Satana nu numai că va încerca să preia conducerea lucrării lui Dumnezeu, dar va încerca să se dea drept Dumnezeu. Personificarea la care a făcut Hristos referire este explicată de Ellen White în această descriere cunoscută:

"Ca o încununare a mării lucrări de amăgire, Satana însuși îl va personifica pe Hristos... ca o ființă maiestuoasă de o strălucire uimitoare... neîntrecut de nimic din tot ce au văzut ochii omenești. Strigătul de triumf străbate văzduhul: "A venit Hristos! A venit Hristos!" Oamenii se prosternă în adorare înaintea lui, în timp ce el își ridică mâinile și pronunță o binecuvântare asupra lor... Vocea lui este blândă, dulce și melodioasă... Aceasta este o amăgire puternică, aproape copleșitoare" (GC, pag. 624).

Cu mult timp înaintea acestei înșelăciuni finale, Satana îi va face pe oameni să accepte metodele sale. Aceasta înseamnă folosirea "ideilor scânteietoare, surprinzătoare," a "speculațiilor filozofice atrăgătoare," a "principiilor lui Satana" împotriva "principiilor cerești," a "pastorilor nesfinți..." care "se unesc împotriva lui Dumnezeu... preamărind pe Hristos și pe zeul acestei lumi cu aceeași răsuflare." Așa cum s-a arătat și în viziune, "religia din mijlocul nostru va fi religia Israelului apostaziat" - închinarea la Baal.

Așa cum Baal era doar creația omului, o înșelăciune, o insultă la adresa Creatorului, făcut pentru a răspunde dorinței de a fi "puternic... pe pământ," de a construi cetăți și de a face din Babilon capitala – la fel de clar ar trebui să fie că închinarea la Baal nu este altceva decât închinarea la sine. Utilizarea verbală a numelui lui Hristos și a tuturor celorlalte terminologii creștine nu înseamnă nimic altceva decât stabilirea și identificarea adevărului. Baal este un hristos fals și ar trebui să fie evident că toată închinarea la sine, chiar dacă este deghizată sub închinarea la Hristos, dar care nu respectă principiul crucii, este în realitate închinare la Baal. Rădăcinile acestei închinări satanice sunt adânci, deseori mai

adânci decât ne dăm seama și trec dincolo de capacitatea noastră de a le conștientiza.

O manifestare subtilă și rafinată a actualei noastre închinări la Baal este cultul dragostei de sine. Printr-o manipulare inteligentă a Scripturii, dragostea de sine a fost transformată într-o virtute. În ultimii ani ea a fost predicată în forță ca o datorie creștină. Porunca divină de a-i iubi pe semenii noștri așa cum ne iubim pe noi înșine este înlocuită cu porunca de a ne iubi pe noi înșine, când, în realitate, Domnul ne-a învățat că dragostea păcătoasă față de sine pe care o moștenim este transformată printr-o credință sinceră într-o dragoste ca a lui Hristos față de semenii noștri.

Respectul de sine este o chestiune cu totul diferită. El devine autentic doar printr-o apreciere a dragostei neegoiste a lui Dumnezeu descoperită la cruce. Adevăratul respect de sine este deci înrădăcinat în ispășirea lui Hristos. Dar dragostea de sine este opusul devoțiunii față de Hristos și lucrarea Sa. Este de așteptat că vrajmașul va promova cultul egoismului ca și cum ar fi învățătura lui Hristos. Acesta îi este străin unui popor care se pregătește pentru a fi luat la cer.

Nu contează cât de mult pretindem că Îl slujim pe Hristos, nu contează ce poziție avem în biserică - oriunde egoismul devine obiectul devoțiunii, acolo este închinare la Baal. Numărul imens de forme pe care aceasta le ia este înfricoșător. Într-un anumit sens, segmentul pastoral se află într-un pericol mai mare decât orice alt segment din biserică. În mijlocul pastorilor s-a stabilit o fraternitate a scării succesului - ca și cum funcția ar putea înfrumuseța caracterul. Acolo unde avem dorința după promovare, umblarea după funcții, cu prestigiul și puterea ca motivații ale slujirii, acolo avem și profeți ai lui Baal.
